

Әке деген асқарын мен шыңның дейді,
Әке деген арқа сүйер жаның дейді.
Бұл шыңға жетері бар, жетпесі бар
Әр жаңның өткеніне өкпесі бар.

Өкпелеймін мен кейде өз әкеме,
Жеткізгім ақ келеді оны биік шыңға.
Жеткізе алмай келемін деп қапаланам,
Әттең-ай, жүректің бір өкпесі бар.

Уәде берем өз өзіме женермін бұл өкпені,
Әке деген ерекше жан өйткені.
Себепкерсің бір өзің өткен әрбір күніме,
Себепкер сен болмашы менің жаман күніме.

Автор: Бақытжанқызы Аяулым